

GOIGS EN LLAOR DE SANTA MARIA DE CERDANYA

QUE ES VENERA
PARROQUIAL
COM PATRONA DE LA
AMB EL
NTRA. SRA. DE

EN L'ESGLÉSIA
DE PUIGCERDÀ
VILA I SA COMARCA
TÍTOL DE
LA SAGRISTIA

TORNADA

Enllà França vos adora,
ençà Espanya en Vos confia:
*Socorreu-nos, Gran Senyora,
Verge de la Sagristia.*

I

Fins al cel, perquè el respiri
alces, Puigcerdà fidel,
ton puig acimat d'un lliri,
casta delícia del cel.
Amb reverència l'adora
cadascuna gerarquía.

Socorreu-nos...

II

Sobre França i sobre Espanya
per l'un i l'altre vessant
desborda de la Cerdanya
l'aroma del lliri Sant:
El bell lliri que enamora
sou Vos, oh Santa Maria,

Socorreu-nos...

III

Vos sou l'alfa i sou l'omega
de la nostra pàtria i gent;
sou son nord en la nit cega,
son llevant i son ponent:
De la pàtria creadora
fóreu Vos, Santa Maria,

Socorreu-nos...

IV

Quan un jorn que'l temps allunya
Déu del gran caos boirós
treia nostra Catalunya,
oh Maria, hi ereu Vos:
Més gemada que l'aurora
de les vostres mans eixia:

Socorreu-nos...

V

Vos anàveu, Batallera,
a la gropa dels cavalls,
resseguint nostra senyera
per les cimes i les valls:
La negra allau invasora
davant Vos, retrocedia:

Socorreu-nos...

VI

Vos sortíeu a creuada,
só metent amb els barons,
oh Regina coronada
de les coves dels lleons,
de la serra estoradora
on els óssos fan llur cria:

Socorreu-nos...

VII

No amb aquelles dotze estrelles
que veié el vident antic:
coronada de torrelles
combatíeu l'enemic:
més que una host batalladora
vostre front espaordia:

Socorreu-nos...

VIII

Torre de David, molt dura,
de Vos pengen mil escuts;
ells dels forts són l'armadura
i així armats, mai són vençuts:
De l'Infern debelladora
tot poder se vos retia:

Socorreu-nos...

IX

De Vos Reina venerada,
en el llibre sant és dit:
«Jo só com una murada
i una torre és el meu pit».
De victòries sou penyora,
Torre de marfil, Maria:

Socorreu-nos...

X

Si mai d'armes enemigues
nostre mur va ser cenyit,
fèieu lleus nostres fatigues
bellicosa com Judith,
i com ella vencedora
vostre escut ens protegia:

Socorreu-nos...

XI

Si l'any sec el camp agosta
si la fam asseca el cos,
si ens arriba la llagosta
devorant el nostre clos,

vostra gràcia protectora
tota plaga destrúia:

Socorreu-nos...

XII

Oh! Ciutat amurallada,
feu que sempre poguem dur
vida casta i reposada
a l'abric del vostre mur:
Si no ens sou Vos defensora,
ningú més ja ens ho seria.

Socorreu-nos...

XIII

Si sou Reina, també Mare,
Ciutat mística de Déu,
que abrigau al pit, encara
l'infantesa del Fill seu:
abrigau la temedora
fillada que a Vos se fia:

Socorreu-nos...

XIV

Puigcerdà, que bé està sota
vostre mantell maternal!
Com també la Vaga, us vota
solemne processó anyal
que fidelment commemora
el bé que de Vos rebia...

Socorreu-nos...

XV

Oh! Regina sobirana
que escollíreu per regnar
la comarca ceretana
que s'exten frontera enllà:
Beneiu-la, protectora
amb la vostra prole pia:

Socorreu-nos...

TORNADA

Enllà França vos adora,
ençà Espanya en Vos confia:
*Socorreu-nos, Gran Senyora,
Verge de la Sagristia.*

MOSSEN LLORENÇ RIBER

Golgs premlats en el Certamen de la
Pontificia i Reial Acadèmia Mariana B.
de Lleida, el dia 14 d'octubre del 1923.